

שיחות הר"ן קי"ד*

עכשו בנקל יותר לעמוד בנסיון כי הראשונים שעמדו בנסיון כבר שברו כל כך קלפה הזאת של תאוה זו. עד שעכשו בקל יכולים לעמוד בנסיון ואפלו איש פשוט לגמרי יכול עכשו לעמוד בנסיון. ועל כן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (סנהדרין י"ט ע"ב): "תקפו של יוסף ענותנותו של בעז ותקפו של בעז ענותנותו של פלטי בן ליש". כי תקף הנסיון של יוסף הצדיק (בראשית ל"ט) היה דבר קל ופשוט אצל בעז שהיה אחריו (רות ג'). וכן תקף הנסיון של בעז היה קל ופשוט אצל פלטי (שמואל א' כ"ה). כי כל מי שהיה אחרון יותר הנסיון קל אצלו יותר כנ"ל. ועל כן עכשו בנקל לעמוד בנסיון אפלו איש פשוט לגמרי כנזכר לעיל:

ודעתו, ועד שבחמשך הזמן היה השי"ת מאיר עיניו ומרגיש באור גדול.

והנה בד"כ כל הכלבולים הרבים הבאים לאדם בעת תפילתו הם מחמת עוונותיו ובפרט פגם חברית רח"ל הגורם לאדם בלבול הדעת והמחשבה (ואין אנו מדברים ח"ו בהרה"ק הנ"ל שידוע הדבר שהיה מהור וקדוש עוד מימי ינקותו), וכמו דאיתא שגם כהיום הזה ארבע מיתות ב"ד לא נתבטלו (כתובות ל' ע"א) והאדם שנתחייב סקילה בעוונותיו וכן אם ביטל קר"ש במזיד שהוא כנגד פגם הסקילה (פע"ח דרוש ח' מקר"ש שעל

והנה האדם שידבק עצמו באלו הצדיקים הקדושים אשר שברו והכניעו יצרם יזכה שיתעבר בנשמתו ניצוץ מזה הצדיק וממילא יעברו ממנו כל הנסיונות, והרה"ק בעל השומרי אמונים סיפר שבימי בחרותו היה כמה שנים שהשמן היו מתגרה בו ביותר והרגיש חושך ואפלה בתפילתו והיה בצער גדול מאוד, ואעפ"כ מסר עצמו להתפלל ביגיעת נפש ויגיעת בשר, ויגיעת נפש היינו לכוון מחשבתו למה שמוציא מפיו שהוא דבר קשה מאוד למי שנמצא בקטנות המוחין, ויגיעת בשר היינו להתפלל בכח ובעוז על אף חלישות גופו

* נאמר ליל שישי פרשת כי תצא תשס"ה.

הצדיק שבעת שבא לו הניסיון מאשת פוטיפר נראה לו דמות דיוקנו של אביו יעקב אבינו שהיה גם רבו ועי"כ ניצל מן החטא, אך כל זה תלו ברגילות שהאדם מרגיל עצמו בהתמדה בספר של הצדיק ואזי כשיזכור שמו או דמות דיוקנו יזכה למוחין דגדלות ויתעבר בו ניצוץ קדוש של הצדיק ויסורו ממנו כל פועלי און, והאר"י הק' (מובא בהקדמות עין החיים) תיקן תפילה בכל יום קודם הלימוד לבקש שיתעבר בנו נשמות עבדך שעל ידם גילת דברך אלה בעולם, ואמר רבינו האר"י הק' שזה ביאור מה דאיתא ברמב"ם שכל אחד יש בכוחו לבוא למעלת משה רבינו וזה ע"י ניצוץ מנשמתו שיתעבר בו כדאיתא שכל ת"ח נקרא בשם משה (עין לקו"מ ט' ד') על שם שמושה רבינו מתעבר בו בעת לימודו (עין שלה"ק מסכת שבועות פרק תורה אור צ"ב).

המיטה) הרי הוא מרגיש שליבו נעשה כאבן דומם בשעת תפילתו. ואמנם אנשים טועים בכך וחושבים שאחר שח"ו עברו באיזה עבירה ויש להם נפילת המוחין אזי כבר מייאשים עצמם ומתפללים במרוצה ללא כוונת המוח והלב, אך צריכים הם לידע נאמנה שהשי"ת רוצה להאיר לכל נפש מישראל ולשכון בתוכו, ולזה צריך לבקש עצות כיצד שיסור ממנו הקטנות המוחין, וראשית כל יש לו להרבות ביגיעת נפש ויגיעת בשר כנ"ל, עד שיוזכה שהשי"ת יאיר עיניו, להרבות בתפילה באמת להכניע כל הקלי', ואמנם עצה גדולה ויקרה היא להתקשר ולהתדבק בצדיקי אמת ולהגות תמידין כסדרם בספריהם הק' וכאשר יתמיד בכך יזכה שיתעבר בו ניצוץ מאותו הצדיק, ועל ידי כן יוכל לעמוד בגבורה בניסיונות, וכמו שאיתא אצל יוסף

